

ROMANIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECTIA COMERCIALA, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV SI FISCAL
Dosar nr. /2006

Decizia civila nr.
Sedinta publica din 9 octombrie 2006

S-a luat in examinare recursul declarat de reclamantul X impotriva sentintei civile din 05.07.2006, pronuntata in dosarul /2005 al Tribunalului, in contradictoriu cu intimatii Directia Generala a Finantelor Publice si Directia Regionala Vamala pentru Biroul vamal, avand ca obiect contencios fiscal.

La apelul nominal facut in cauza s-a prezentat recurentul asistat de avocat, lipsa fiind intimatii.

Procedura de citare este legal indeplinita.

Recursul este timbrat cu taxa judiciara de timbru si timbru judiciar.

S-a facut referatul cauzei, dupa care se constata ca in data de 25.09.2006 si 06.10.2006 s-au inregistrat la dosarul cauzei intampinari din partea intimatelor, prin care s-a solicitat respingerea recursului si judecarea cauzei in lipsa, care s-au comunicat cu reprezentantul recurentului.

Reprezentantul recurentului sustine in baza art. 4 din Legea nr. 554/2004 exceptia de nelegalitate a actului constatator nr. 127/21.11.2000 al Biroului vamal si solicita sesizarea Tribunalului - Sectia de contencios administrativ si fiscal si suspendarea judecatii recursului pana la solutionarea prin hotararea irevocabila a exceptiei invocate, Curtea de Apel putandu-se pronunta pe exceptia de nelegalitate numai ca instanta de recurs.

Nelegalitatea actului constatator este sustinuta in raport de faptul ca, taxele vamale si tranzitul vamal au fost facute de titularul masinii si ca au fost indeplinite toate formalitatile cerute de art. 98 si 99 Cod vamal, in vigoare la acea data, sub imperiul carora s-a derulat operatiunea vamala si ca motivele de nelegalitate au fost expuse prin memoriul de recurs si ca nu are altele noi.

Curtea, raportat la dispozitiile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, potrivit caruia instanta in fata carei s-a invocat exceptia de nelegalitate este o instanta filtru solicita reprezentantului recurentului sa puna concluzii care sa ateste ca de solutionarea exceptiei de nelegalitate depinde solutionarea cauzei pe fond.

Reprezentantul recurentului sustine ca aceasta instanta este investita sa solutioneze pe fond actul administrativ si nu poate sa filtreze sau sa se substituie instantei inferioare si ca nu este nici legal, nici procedural si ar insemna o antepunutare.

Mai sustine ca, este evident ca solutionarea recursului depinde de solutionarea exceptiei de nelegalitate si este absurd sa se plateasca a doua oara taxe vamale care au fost platite in anul 1998 si ca potrivit art. 33 din legea circulatiei, un autovehicul nu se poate inmatricula daca nu sunt platite taxele de import.

De asemenea, precizeaza ca, aspectele puse in discutie de catre instanta au fost expuse pe larg in punctul al II-lea al motivelor de recurs.

Curtea retine conditiile pentru investirea instantei de contencios competente, statuate de art. 4 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, avand in vedere obiectul actiunii introductive de instanta si obiectul exceptiei de nelegalitate invocata de catre reprezentantul recurentului, care este un mijloc de aparare in cadrul unui proces pus in curgere pentru alte temeuri, ca nevaliditatea actului administrativ atacat, si respinge ca inadmisibila solicitarea reprezentantului recurentului de sesizare a instantei de contencios administrativ competente si cererea de suspendare a cauzei.

Reprezentantul recurentului a aratat ca nu mai are de invocat alte exceptii sau de formulat alte cereri in probatiune.

Curtea, in urma deliberarii, constata ca nu mai sunt de invocat alte exceptii sau de formulat alte cereri in probatiune, apreciaza ca, prezenta cauza este in stare de judecata, in temeiul art. 150 C.pr. civ. declara inchisa faza probatorie si acorda cuvantul reprezentantului recurentului pentru dezbateri judiciare pe recursul promovat in cauza.

Reprezentantul recurentului solicita admiterea recursului asa cum a fost formulat si cere sa se constate ca, recurentul nu datoreaza nici un fel de taxe vamale, ca taxele vamale au fost platite si exista dovezi in acest sens la dosar.

CURTEA

deliberand asupra prezentului recurs retine urmatoarele:

Prin sentinta civila pronuntata in data de 5 iulie 2006, in dosarul nr. /2006 al Tribunalului s-a respins ca nefondata actiunea formulata de reclamantul X impotriva paratelor Directia Generala a Finantelor Publice si Directia Regionala Vamala , cauza avand ca obiect anularea deciziei din 3 aprilie 2006 si a actului de contestare din 21 noiembrie 2000.

Pentru a hotara astfel instanta a retinut, in esenta, ca actul constatator din 21 noiembrie 2000 ce a stabilit in sarcina reclamantului o datorie vamala de ... lei, a fost comunicat in data de 21 decembrie 2000 cu reclamantul cu confirmare

de primire, iar acest act nu a fost contestat astfel ca prezenta contestatie este tardiv formulata.

Impotriva acestei hotarari a declarat recurs in termenul legal reclamantul X solicitand admiterea acestuia, casarea hotararii recurate cu consecinta trimiterii spre rejudecare la instanta de fond.

In motivarea recursului, recurentul arata ca prin sentinta atacata judecatorul fondului nu a analizat nici unul din motivele invocate ci a reiterat in buna parte argumentele din decizia DGFP atacata in contencios, privind tardivitatea contestatiei impotriva actului constatator mentionat. Totodata, recurentul, in baza art. 4 din Legea nr. 554/2004 a invocat exceptia de nelegalitate a actului constatator din 21 noiembrie 2000 al Biroului vamal, solicitand a sesiza prin incheiere motivata Tribunalul, sectia contencios administrativ si fiscal si suspendarea cauzei in recurs pana la solutionarea prin hotarare irevocabila a exceptiei invocate. In subsidiar, se invoca exceptia prescriptiei dreptului de a cere executarea dreptului de creanta stabilit prin actul constatator, cu motivarea ca exceptia prescriptiei dreptului de a cere executarea este prioritara fata de exceptia tardivitatii plangerii deoarece organul de solutionare a contestatiei avea obligatia sa cerceteze din oficiu daca executarea silita a creantei stabilita prin actul constatator era sau nu prescrisa si numai dupa ce ar fi constatat ca inca nu s-a implinit termenul de prescriptie al executarii (ceea ce nu era cazul in speta de fata) putea sa treaca la analiza exceptiei de tardivitate a plangerii. S-a retinut de asemenea, ca sentinta atacata este nelegala si sub aspectul modului cum a rezolvat problema tardivitatii plangerii impotriva actului constatator din 21 noiembrie 2000.

Analizand recursul declarat de catre reclamantul X prin prisma motivelor de recurs si a dispozitiilor art. 304 si 304a C.pr.civ., Curtea retine urmatoarele:

Prin actiunea inregistrata la data de 18 aprilie 2006, reclamantul X a solicitat instantei ca in contradictoriu cu paratele, prin hotararea ce se va pronunta sa se dispuna anularea deciziei din data de 03 aprilie 2006 ca netemeinica si nelegala, admiterea contestatei si anularea actului constatator din data de 21 noiembrie 2000 emis de autoritatile vamale.

Ulterior, odata cu recursul promovat, reclamantul a invocat exceptia de nelegalitate a actului constatator din data de 21 noiembrie 2000 si a solicitat sesizarea instantei competente pentru solutionarea acesteia si suspendarea recursului pana la solutionarea irevocabila a exceptiei invocate.

In sedinta publica de azi, Curtea a respins ca fiind inadmisibila cererea formulata de catre recurent referitoare la sesizarea instantei de contencios administrativ a Tribunalului pentru urmatoarele considerente:

Potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, legalitatea unui act administrativ unilateral poate fi cercetata oricand in cazul unui proces, pe cale de exceptie, din oficiu sau la cererea partii interesate. In acest caz, instanta, constatand ca de actul administrativ depinde solutionarea pe fond, va sesiza prin

incheiere motivata instanta de contencios administrativ competenta, suspendand cauza.

Se poate observa asadar, ca exceptia de nelegalitate reglementata de legiuitor prin dispozitiile legale enuntate anterior constituie un mijloc de aparare prin care, in cadrul unui demers judiciar al partilor, inceput pe un alt temei decat legalitatea actului administrativ, una din parti sau chiar instanta din oficiu invoca nelegalitatea actului administrativ de care depinde solutionarea litigiului pe fond.

Asadar, inainte de a proceda la sesizarea instantei de contencios administrativ competente, pentru solutionarea exceptiei de nelegalitate a unui act administrativ, instanta in fata careia este invocata aceasta exceptie trebuie sa verifice masura in care ipoteza normei legale instituite de legiuitor prin art. 4 alin. (1) din lege este indeplinita. Astfel, instanta trebuie sa verifice daca exceptia de nelegalitate vizeaza un act administrativ - in intelesul legii - si daca "de actul administrativ depinde solutionarea litigiului pe fond", motivarea incheierii de sesizarea a instantei cu solutionarea exceptiei de nelegalitate fiind obligatorie.

In speta, se poate observa ca ne aflam in prezenta unui act administrativ supus controlului de legalitate al instantei de contencios administrativ, insa, nu se poate sustine ca solutia pe fondul litigiului depinde de acest act administrativ intrucat chiar obiectul actiunii principale, grefata pe dispozitiile Legii contenciosului administrativ, il constituie analiza legalitatii actului constatator din data de 21 noiembrie 2000.

Un argument in plus in acest sens poate fi desprins din analiza efectelor pe care le are solutionarea unei exceptii de nelegalitate. Astfel, este cunoscut faptul ca hotararea prin care s-a solutionat exceptia de nelegalitate produce efecte *inter partes litigantes* si are autoritate de lucru judecat pentru instanta investita cu solutionarea fondului cazului respectiv a actiunii principale in care s-a invocat exceptia de nelegalitate a unui act administrativ. Prin urmare, daca instanta ar fi dispus investirea instantei de contencios administrativ competente cu solutionarea exceptiei de nelegalitate a actului constatator din data de 21 noiembrie 2000 iar aceasta exceptie ar fi admisa (sau respinsa), actiunea principala cu care reclamantul a investit instanta de judecata ar fi ramas fara obiect intrucat prin solutia pronuntata in solutionarea exceptiei de nelegalitate s-a solutionat insusi fondul cauzei respectiv analiza legalitatii actului constatator.

De altfel, nu poate fi ignorata nici imprejurarea ca anterior momentului sesizarii instantei de contencios administrativ competenta sa solutioneze exceptia de nelegalitate, instanta in fata careia este invocata trebuie sa verifice daca aceasta exceptie este invocata intr-un litigiu valid adica daca demersul judiciar al partilor nu este paralizat de o exceptie de fond sau procedurala

dirimanta care sa faca inadmisibila o astfel de analiza, ipoteza care in speta este intrunita.

Nu este mai putin adevarat ca Inalta Curte de Casatie si Justitie a statuat constant ca exceptia de nelegalitate, grefata pe dispozitiile Legii nr. 554/2004, se poate aplica numai cu privire la acte administrative adoptate sau emise dupa intrarea in vigoare a noii legi organice (pana la aceasta data fiind aplicabile principiile generale de drept recunoscute atat de doctrina cat si de jurisprudenta in materie) fiind inadmisibila cu privire la acte administrative cu caracter individual emise anterior acestui moment.

Cat priveste fondul recursului, Curtea l-a apreciat ca fiind nefondat pentru urmatoarele considerente:

Prin actul constatator incheiat in data de 21 noiembrie 2000 de catre Biroul vamal, s-a stabilit in sarcina reclamantului X obligatia de plata a unor sume de bani datorate cu titlu de taxe vamale si alte drepturi datorate bugetului aferente bunului importat.

Dupa cum rezulta din inscrisurile existente la dosar, reclamantul nu a contestat masurile dispuse prin actul mentionat anterior desi acesta i-a fost comunicat la data de 21 decembrie 2000. Ulterior, la data de 31 ianuarie 2006, reclamantul contesta obligatia de plata conform contestatiei adresate Directiei Generale a Finantelor Publice.

Art. 166 - 167 din Codul vamal aprobat prin Legea nr. 141/1997 nu arata termenul in care se poate formula plangerea de cel lezat in drepturile sale impotriva actului intocmit de autoritatea vamala in termenul de 30 de zile prevazut de art. 5 din Legea nr. 29/1990 - in vigoare la data cand reclamantul a primit actul de constatare al datoriei vamale - nu este aplicabil intrucat in aceasta materie legiuitorul a instituit o procedura speciala de contestare potrivit Legii nr. 105/1997 iar ulterior prin normele instituite prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 13/2001.

Potrivit art. 2 alin. 1 din Legea nr. 105/1997, impotriva masurilor dispuse prin procesele-verbale sau prin alte acte ale organelor cu atributii de control sau de impunere se pot face obiectiuni care se depun, in termen de 5 zile lucratoare de la comunicare, la organul care a incheiat procesul verbal sau alt act al organului cu atributii de control sau de impunere, conform art. 3 din acelasi act normativ, impotriva hotararii se poate depune, in termen de 15 zile de la data comunicarii acesteia de la organul care a emis hotararea, dar nu mai mult de 20 de zile de la data comunicarii.

De altfel si art. 4 din OUG nr. 13/2001 - in vigoare la acea data - stauteaza ca toate contestatiile trebuiau formulate in termen de 15 zile de la comunicarea actului atacat.

In speta, dupa cum in mod corect a retinut instanta de fond, contestatia formulata la 31 ianuarie 2006 a fost in mod evident tardiv formulata, astfel ca

analizarea pe fond a motivelor invocate de reclamant nu se mai impune, sustinerile contrare ale recurentului fiind nefondate.

Pentru aceste motive, Curtea va aprecia recursul declarat de reclamantul X ca fiind nefondat iar in temeiul art. 312 alin. 1 C. pr. civ. il va respinge si va mentine in intregime hotararea atacata.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE

Respinge recursul declarat de reclamantul X impotriva sentintei civile din 05.07.2006 pronuntata in dosarul nr. /2005 al Tribunalului pe care o mentine in intregime.

Decizia este irevocabila.

Pronuntata in sedinta publica din 09.10.2006.